

Konsekvenserne er givne — foretrække at ordne Spørgsmaalet generelt, for saa vidt man mener at burde komme ind paa saadanne personlige Understøttelser til ikke-pensionsberettigede Enker.

**Mads Larsen:** Jeg har meget vel forstaaet, at naar den højtærede Minister under Forhandlingen om dette Andragende ikke har ment at kunne modtage en Henvisning, er det af Hensyn til de eventuelle Konsekvenser, men det forekommer mig, at der findes Eksempler paa, at man overfor andre Arter af Tjenestemænd har stillet sig imødekommende i højere Grad, end det her har været Tilfældet, og derfor har jeg ønsket under denne Forhandling at høre, hvormed Ministeren begrundede sin Stilling. Jeg forstaar naturligvis udmærket godt, at naar Ministeren ikke ønsker at modtage Ændringsforslaget, vil jeg ikke kunne vente at faa det vedtaget her, og jeg vil derfor ogsaa tage det tilbage, idet jeg dog gerne vil have Lov at gaa ud fra, at Ministerens Udtalelse om hans personlige Villighed til at overveje Sagen paa ny maa føre med sig, at Ministeren og Finansudvalget paa ny drøfter Forholdet, og at man maaske derved kan komme til et noget gunstigere Resultat. Jeg tager derfor det stillede Ændringsforslag tilbage.

**Formanden:** Det stillede Ændringsforslag er taget tilbage. Er der nogen, der ønsker at optage det?

**Ordføreren (L. D. Rasmussen):** Ja. — Jeg vil gerne benytte Lejligheden til at henstille til den højtærede Minister at søge Spørgsmaalet om en saadan generel Ordning bragt frem til Overvejelse og eventuel Løsning; saa vil det jo senere komme til Behandling i Finansudvalget. Der vil vistnok være ikke saa ganske lidt Grund dertil. Jeg skal dermed tage Ændringsforslaget tilbage.

**Formanden:** Det stillede Ændringsforslag er taget tilbage. Ønsker nogen at optage det? (Ophold). Da det ikke er Tilfældet, er det bortfaldet.

Til Forhandling sattes dernæst det nedenfor anførte Ændringsforslag vedrørende *Finansministeren*.

Ændringsforslag udenfor Betænkningen:

Af *Larsen-Badse*:

(Bet. Nr. 15). Andragende fra A/S Aarhus Oliefabrik om Ændring i Told-

loven af 29. Marts 1924 § 37 henvises til *Finansministeren* til Overvejelse.

**Larsen-Badse:** Naar jeg, som ærede Medlemmer vil have set, har tilladt mig at stille et Ændringsforslag til Nr. 15 i Betænkningen angaaende Andragender, der har været behandlet i Finansudvalget, skønt jeg er Medlem af Finansudvalget og saaledes Medunderskriver af Betænkningen, hvor der ingen Indstilling gøres, er det, fordi Finansudvalget motiverer sin Stilling med, at der kræves en Ændring i Lovgivningen, hvis det bestaaende Forhold skal forandres, og da det Forhold, som Andragendet omhandler, er af almindelig Interesse, forekommer det mig berettiget at stille et saadant Ændringsforslag for at faa Lejlighed til at drøfte Sagen. I 1920, paa en Tid, da alle Lommer var lukket op for Sønderjyderne og som Følge deraf ogsaa Statskassen stod aaben for dem, brændte der en Oliefabrik dernede. Denne Oliefabrik havde ikke før i Tiden eksporteret Olie til Danmark. Det var en Oliefabrik i Forbindelse med et Oliepresseri. Paa Grund af visse Forhold var det ikke muligt for Fabrikken der, hvor den laa, at opføre Presseriet, som er det, der beskæftigelsesmæssigt set har den største Betydning. Man gik da til Staten, og man fik igennem Finansministeriet med Tilslutning af det daværende Finansudvalg Ret til at indføre Raaolie toldfrit; Tolden paa den Raaolie, man fik Ret til at indføre toldfrit, er 5 Ø. pr. kg. Ved denne Præference blev altsaa denne Fabrik stillet ret gunstigt i Sammenligning med andre Virksomheder i samme Branche. Begunstigelsen blev givet igennem en Bevilling paa Tillægsbevillingsloven for det paagældende Aar, men er senere gaaet over i Toldlovgivningen ved Toldloven af 29. Marts 1924. Nu er Forholdet efter min Opfattelse det, at visse Forudsætninger, som den Gang kunde siges at være til Stede, ikke mere er til Stede, og visse Forudsætninger har Fabrikken ikke helt overholdt. For det første er der jo ikke Tvivl om, at dersom Fabrikken kom i Dag og vilde have en saadan Præference i Forhold til andre, fik den det ikke; for det andet er der ikke Tvivl om, at hvis den ikke havde ligget i Sønderborg, havde den heller ikke faaet den Gang, og for det tredie er der endnu mindre Tvivl om, at hvis Fabrikken ikke havde kunnet henvise til sin relativt lille Produktion, havde den heller ikke faaet den. Fabrikken kom da som den lille Mand og forlangte en Begunstigelse og fik den, og i Ly af denne Begunstigelse blev denne Fa-